

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ SANAE TALEB

Η μετανάστρια Sanae Taleb ενώ ζούσε αρκετά χρόνια στην Ελλάδα συνελήφθη στις 4/4 2015 επειδή δεν είχε χαρτιά. Πέρασαν 6 μήνες που είναι το όριο κράτησης για τις μετανάστριες/στες που δεν έχουν τα νόμιμα έγγραφα, εντούτοις η κράτηση της Σάνα και άλλων μεταναστριών παρατάθηκε για ακόμα ένα 3μηνο. Ξεκίνησαν αποχή συσσιτίου για να διαμαρτυρηθούν για την παρακράτηση τους, αλλά και για τις συνθήκες διαβίωσής τους. Η αποχή συσσιτίου σταμάτησε από τις υπόλοιπες μετανάστριες καθώς τις απείλησαν με απελάσεις όπως και πραγματοποιήθηκε στην περίπτωση των 5 συγκρατούμενων τους. Στις 5/11 ανακοινώθηκε στην Ταλεμπ η απελευθέρωση της, η οποία τελικά ήταν ένα τέχνασμα προκειμένου να την απελάσουν, ωστόσο εκείνη αντιστάθηκε και κατηγορείται για απείθεια και φθορά ξένης περιούσιας. Στις 8/ 1 /2016 καταδικάστηκε σε ακόμα 3 μήνες φυλάκιση πλέον έχει συμπληρώσει έναν ολόκληρο χρόνο και δικάζεται στις 31/ 5 /2016. Η απόφαση των αρχών ήταν ότι η φυλάκιση της παρατείνεται επειδή εκκρεμεί η απέλαση της, ένας ισχυρισμός που αγνοεί επιδεικτικά το γεγονός ότι η αίτηση της για άσυλο δεν έχει εξεταστεί ακόμα.

Η “γυναίκα μετανάστρια” όπως στην περίπτωση της Ταλεμπ και άλλων μεταναστριών που βρίσκονται έγκλειστες στο κέντρο κράτησης του ελληνικού υφίστανται τριπλή καταπίεση λόγω της έμφυλης ταυτότητας τους ως γυναίκες, της ταξικής τους θέσης ως εργάτριες και ως “ξένες”. Η ταυτότητα της “άλλης”, της “ξένης” έρχεται να συνθέσει στη διαμόρφωση ενός υποκειμένου 2ης κατηγορίας, ειδικής μεταχείρισης, υποβαθμισμένου σε σχέση με τα μέτρα των κυρίαρχων κανονικοτήτων. Στο πρόσωπο της γυναίκας μετανάστριας συγκεντρώνονται η βία και η εκμετάλλευση από τα ντόπια αφεντικά, τον σύντροφο και τους ντόπιους ρατσιστές και σεξιστές.

Απασχολούμενες όλα αυτά τα χρόνια στις πιο κομβικές θέσεις για την κοινωνική αναπαραγωγή στις κουζίνες, στα σπίτια των ντόπιων ως καθαρίστριες, ως οι “γυναίκες που κρατάνε τους ηλικιωμένους” αλλά και ως σεξεργάτριες - κατέληξε να είναι και μετωπυμία της σεξουαλικής εργασίας (“ρωσίδες”). Εκτός των άλλων οι παραπάνω εργασίες είναι έμφυλα προσδιορισμένες καθώς οι περισσότερες από αυτές σχετίζονται με την οικιακή σφαίρα και την “γυναικεία φύση” (γυναίκα- μητέρα, τροφός, σώμα για την ανδρική ικανοποίηση). Με βάση τα παραπάνω και το γεγονός ότι οι περισσότερες από αυτές δεν έχουν χαρτιά συνεπώς ούτε εργασιακά δικαιώματα αυτό έχει ως αποτέλεσμα να ζουν σε καθεστώς εργασιακής επισφάλειας και υποτίμησης.

Στον κυρίαρχο λόγο αλλά και όχι μόνο, το φύλο της μετανάστευσης είναι αρσενικό, χωρίς να χωράνε άλλες έμφυλες ταυτότητες πέρα της κυρίαρχης. Όταν αφαιρείται και δεν αναγνωρίζεται η αυτενέργεια της γυναίκας μετανάστριας ως υποκείμενο που μετακινείται, τότε αποκειμενοποιείται, αορατοποιείται - δεν έχει πρόσωπο. Οι μετανάστριες εμφανίζονται πάντα εν σχέση με κάτι, κυρίως με την οικογένεια τους. Υπάρχουν μόνο στο σύνολο “γυναικόπαιδα” (όρος) που χρησιμοποιείται για την ευαισθητοποίηση του φιλόanthρωπου θεατή.

Έχουμε κουραστεί να συναντάμε την φιγούρα της γυναίκας μετανάστριας σε αφηγήματα ως πρόσχημα για έκφραση ισλαμοφοβικών και ρατσιστικών λόγων που συνθέτουν μια αναπαράσταση εξαιρετικής καταπίεσης που υπάρχει μακριά από την Δύση (μαντίλα, βιασμοί). Υπονοώντας δε ότι οι μετανάστες άντρες είναι ειδική ράτσα σεξιστών σε σχέση με τους λευκούς δυτικούς που φέρουν έναν “πολιτισμένο” σεξισμό. Τέχνασμα που ενεργοποιεί ρατσιστικά αντανακλαστικά εντέλει στρέφοντας έτσι τον ρατσισμό προς το σύνολο των μεταναστριών/ων.

Στη σύγχρονη συνθήκη όσες μετανάστριες φτάνουν στην Ελλάδα η ζούν χρόνια εδώ καταλήγουν εγκλειστες. Η μόνη αιτία εγκλεισμού αποτελεί η μη κατοχή χαρτιών (που το ίδιο το κράτος δεν τους παρέχει) χωρίς να γίνεται γνωστό το γιατί και το πώς, με αβέβαιο το χρονικό διάστημα κράτησης τους. Οι εγκλειστες βιώνουν άθλιες συνθήκες διαβίωσης, με περιορισμένη δυνατότητα επικοινωνίας τους με τον έξω κόσμο. χωρίς ιατρική περίθαλψη και φάρμακα (χαρακτηριστικά μια μετανάστρια απέβαλε και στην Ταλεμπ δεν δινόντουσαν τα φάρμακα που της είχαν χορηγηθεί). Η πραγματικότητα του εγκλεισμού και των απελάσεων δεν εστιάζεται μόνο στο κέντρο του ελληνικού αλλά και στα νησιά του αιγαίου. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και οι απελάσεις είναι το παρόν που επιφυλάσσεται για τις μετανάστριες και του μετανάστες. Η ιστορία των πέντε γεωργιανών συγκρατούμενων της Τάλεμπ όπου απελάθηκαν βίαια και εν αγνοία τους, αλλά και πόσων άλλων γυναικών που οι ιστορίες τους “δεν υπήρξαν” γιατί απλα δεν ακούστηκαν, οι συστηματικές επαναπροωθήσεις που προσφέρει απλόχερα το ελληνικό κράτος σε εκατοντάδες μετανάστες/στρίες προς την τουρκία έρχονται να συνθέσουν το πολιτικό τοπίο .

**Όσο η εξουσία υποδεικνύει πειθήνια σώματα τόσο εμείς θα προτάσσουμε την
αυτοδιάθεση τους**

Άμεση απελευθέρωση στην Σανια Ταλεμπ

Χαρτιά και ελεύθερη μετακίνηση για όλες και όλους

Ενάντια στα στρατόπεδα συγκεντρώσεις και σε κάθε είδους εγκλεισμό.

Ομάδα Έμφυλου μυτιλήνης